

АБОНАМЕНТЪ:

За България, за год. 14 лв.
За отранство за год. 28 лв.
Където брой 10 ст.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ЛЕНИ:

Вр. 30 ст. н.

20 ст.

реш:

ла" — Бабадагъ

Градската библиотека

251

Гжкоп. не се връщ. назад

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВЪТЪ

Излиза понеделникъ, сряда и петък

Декларацията на Ц. Д. Н. Съвѣтъ по Букурешкия миръ.—Добруджа не е плячка.—Единъ чужденецъ за режима на интерниранитѣ въ Ромъния.—Букурешкия договоръ за мира.—Прѣгледъ на пресата.—Волята на добруджанцитѣ.—Изъ Ромъния и Чужбина.—На бойнитѣ театри.—Хроника.—Мартирологъ.

ДЕКЛАРАЦИЯ

НА

ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВЪТЪ

Букурешкиятъ миръ отклони справедливото разрешение на добруджанския въпросъ и го постави въ нова остра криза. Добруджанци твърдо вярваха, че тяхнитѣ желанія и стремежи, изразени ясно и категорично въ рѣшенията на Добруджанския Народенъ Съборъ отъ 16 и 17 декемврий м. г., че тяхнитѣ права за политическа и духовна свобода, изкупени съ многовъковни борби и страдания, ще бъдатъ зачетени и безусловно признати въ Букурешкия договоръ отъ 7 май т. г. Тя се надяваха, че и по отношение на тяхната родина ще бъде приложенъ шумно прокламираниятъ принципъ за свободното самоопределение на народитѣ, по силата на който въ Брестъ-Литовскъ бѣ оправдана политическата съдба на Литва, Курландия, Естляндия, Полша и Украйна и въз основа на които победена Ромъния, при мълчаливото признание на Букурешката конференция, окупира и анексира цѣла Бесарабия. Въз основа на сѣщия принципъ днесъ Турция иска политическата независимостъ за Кримъ и Кавказъ, макаръ че по отношение на Добруджа тя спѣва пълното му приложение.

Съ дълбоко огорчение сега добруджанци виждатъ, че тяхнитѣ надежди, кръпени и подхранвани съ непрестанни тържествени обещания, както отъ страна на българското правителство, тъй и отъ страна на отговорни германски и австроунгарски политически фактори, оставатъ излъгани. Въ Букурещъ тяхната воля бѣ пренебрегната. Добруджа отново бѣ разпокъсана и третирана като предметъ на плячка, подяба и откупъ, като вещь за политико-стопански спогодба и спекулации, както бѣ третирана и отъ руския империализамъ прѣвъ 1878 год.

Противъ тая възмуща неправда, противъ новата съ нищо неоправдана зла съдба, която правото на силата, а не силата на пра-

вото, имъ налага, Централниятъ Добруджански Народенъ Съвѣтъ отъ името на всички добруджанци издига своя гласъ на протестъ и, като напомня на всички държави и народи рѣшенята на Добруджанския Народенъ Съборъ, който настойчиво поиска незабавното обединение на цѣла Добруджа съ България,—заявява, че подетата борба за пълната и безусловна свобода на тая страна не ще прѣстане, докато волята на добруджанското население не бѣде осъществена.

Османлийци се на своята непоколебима вяра въ силата на народнитѣ права, Съвѣтътъ дължи да подчертае обстоятелството, че изходното начало, което повелително се налага като основа за справедливото разрешение на добруджанския въпросъ, не сѣ интересува на тая или онаи държави, а правата, желанята и стремежитѣ на населението, което обитава областта, чиято съдба подлежи на разрешение.

Правда да принадлежи на когото и да било, Добруджа принадлежи на нейното население, което съ неуморенъ трудъ създаде и създава най-ценнитѣ ѝ богатства. Безъ негово съгласие никой няма право, безъ да мине за насилникъ, да оправдава политическата принадлежностъ на родината му. То е единственъ господарь на своята съдбина, и въско незначителенъ на неговитѣ неотемливи права и на неговата воля съставлява насилствено посѣгателство надъ правнитѣ основи, върху които почива международното съгласие, миръ и общественъ моралъ.

Въско дѣло, съгласение или договоръ, наложени или сключени отъ когото и да е било въ разрѣвъ съ тия принципи, е безъ правна сила и задължителностъ за населението, чиято воля е пренебрегната и потъпкана.

гр. БАБАДАГЪ, 4 юни 1918 год.

Централенъ Добруджански Народенъ Съвѣтъ:

Председателъ Д-ръ ИВ. ОГНЯНОВЪ

Подпредседатели { Н. СТОЕВЪ
ИВ. СТАНЧЕВЪ

Главенъ секретарь АНТ. БОРЛАКОВЪ.

Членове: Д-ръ ПАЧОВЪ, Д. ДИМОВЪ, Д. НЕЙКОВЪ, СЛ. ДРЪНОВСКИ,
Д-ръ ИВ. ПЕНАКОВЪ, Н. ЖЕЛЕВЪ, МИХ. ВЪЛКОВЪ, САЛИМЪ ХАСАНЪ,
НЕДЖИБЪ ДЕМИРДЖАНЪ, ИСЛЯМЪ АРИФЪ САИДЪ, ХЮС. СЮЛЕЙМАНЪ.

Положението на бойните фронтове.

Вюлетинът от Щаба на Действущата армия
за 8 юлий 1918 г.

(Западен фронт. Западно от Битоля, на мяста въ завой на Черна и от двете страни на Було поле, огневата дейност от двете страни, от време на време се усилваше. Источно от Вардар английски нападателни групи се опитаха на няколко пъти да приблизят нашите охранения при с. Крастаки, но бяха прогонени с огън. Южно от Дохранъ временно до омазовъ непр. артил. огън. Въ долината на Вардара от двете страни оживена аеропланна дейност.

Съюзнически съдѣжия.

Западен военен театър. Група армии на баварски прѣстолонаследникъ. От време на време оживени артилерийски бозве. Усилена разузнавателна дейност. При една наша атака западно отъ Кемелъ, пѣхнине двама офицери и 50 войника.

Група армии на германския прѣстолонаследникъ. По бойното поле ограничена бойна дейност. Сѣверно отъ Шато — Тиери, ние отблъснахме неприятелските частични нападения. Юго-източно отъ Сарей, ние взехме слѣдъ силна артилерийска подготовка, неприятелските линии от двете страни на Ардаръ и пѣхнине 300 души.

Италиански фронтъ. Артилерийска и пѣхотна дейност. По долното течение на р. Пиаве, при Кверо, Мори и върху Тонала, ние отблъснахме италианските разузнавателни отдѣления. Върху Монте Спичучия ние поправихме позициите си, чрезъ едно предприятие на наши шурмуващи войски. При Монте Сизено, ние отблъснахме нападенията на една италианска дружина, чрезъ контра атака. При Азияго, двѣ неприятелски атаки пропаднаха подъ нашия огънъ.

Турските фронтове. Цариградъ. На Палестинския фронтъ, успѣшна артилерийска дейност от наша страна. Ние отблъснахме лесно неприятелските разузнавателни отдѣления. Единъ неприятелски аеропланъ, заобичаенъ отъ нашима отбранителенъ огънъ, падна задъ неприятелските линии.

Неприятелски съобщения

Парижъ. Между Уркъ и Марна ние развихме успѣшно нашите операции. Френско-американските части разшириха терена си сѣверно отъ Веили чакъ до Шеви, като прѣвзеха Венили-Ла-Потери и Буреше. По тая начинъ нашите позиции по фронта Торей-Буреше се чувствително подобриха. Между Марна и Реймсъ, ние прѣвзехме селото Блани. Числото на пленниците, взети отъ насъ надминава 200. Доста голѣма дейност на двете артилерии сѣверно отъ Лурен и въ областята на западъ отъ Реймсъ.

Нѣмъ нашите случайни сътрудници. Редакцията моли своите случайни сътрудници прѣдварително да си онематъ прѣписи отъ изпрацаните ни статии, дописки и кореспонденции, защото тя пѣмъ физическа възможностъ да поверява тия, които не се помѣстватъ въ вѣстника, нито пъкъ можа, да отговори вѣвкиму, кои работи нѣма да се печататъ и защо. Този заведенъ редъ редакцията спазва безъ изключение.

Драгомиръ Пачовъ.

ДОБРУДЖА НЕ Е ПЛЪЧКА.

Ако хвърлимъ бѣгълъ погледъ върху недавното минало на Сѣверна Добруджа, прѣдъ насъ се изпѣрчва непрѣстаната борба на българското население за запазване своята националност и характеръ. Въ това отношение Тулча дава най вѣренъ образъ на цѣлата картина. Въпреки най парфидните сѣдства, които практикуваме широко ромѣнската вѣстъ, той градъ остана центъръ на българщината — една крѣпостъ, гдѣто туптеше силно пулсътъ на родното сѣрдце. Борбите на тулчанци за запазване народния характеръ на своите църкви и училища отъ посягателствата на ромѣнската джандарска олигархия, бѣха борби между правото и грубата сила. Чрезъ Тулча българитѣ въ Добруджа дѣшеха роденъ въздухъ, който духовно ги свързваше съ тѣхното общо отечество — България.

Тулча, слѣдъ побѣдоносния походъ на българската освободителна армия, даде първия тласкъ на възраждането. Подготата борба се разлѣ, като потокъ изъ цѣла Добруджа, защото трѣбваше да се съжднатъ пророческите думи на поета: „Не се гаси, туй що не гасне.“ Добруджанци, верѣдъ развалините на своите сѣмейни огнища и подъ незагълхналия гротъ на смъртоносните оръдия, бързаха да проявятъ своето право на самопрѣдѣлене. Вабадашкия Народенъ Сѣборъ бѣше официалния изразител на всенародното желанье, отъ което трѣбна ромѣнския палачъ, изправенъ прѣдъ абортирания плодъ на своето полулѣковно безправие и тирания.

Сѣтѣтъ трѣбваше да се вслуша въ народната воля. Това обаче не стана въ Котрочени, защото тамъ се поставиха по-горѣ комерческите сѣтки и се погави едно право. А тамъ, къдѣто силата дѣтува надъ правото, не може да става рѣчь за добродѣтохъ. Добруджанцитѣ не се позоваватъ на милости, а на осветени принципи за самопрѣдѣлене на народитѣ. Въ името на това свое неотчуждаемо право, тѣ издигатъ свод гласъ на протестъ противъ она воддоминиумъ, историята на който е прѣпѣлнена само съ бури и печали инциденти. Ний не искаме нашата родина да падне подъ дипломатическите грѣшници отъ миналото. Ний искаме надъ сѣтѣтъ да цари гласътъ народенъ.

Въ името на нашата прогнана воля, ний отправяме позивъ за немедлено присъединяване на родината ни къмъ България. Така само ще се запази честта на съюза и ще се подчертаатъ добритѣ отношения. Часъ по-скоро трѣбва да се тури край на грѣшката, каквато е воддоминиумъ...

Добруджа не е плѣчка, а българска земя, процентитѣ върху която трѣбва да оставатъ само жалки спомена.

Добруджанци, не забравяйте фонда „Добруджа“, който обслужва нашата кауза!

ПРѢГЛЕДЪ НА ПРЕСАТА.

„L' Echo de Bulgarie“. България воюва за своето национално обединение и въ тая си борба не внася никаква нова политика, а се стреми да поправи несправдлитѣ, които Европа ѣ наложи прѣзъ послѣдното столѣтие и да обедини своите територии и своето плѣме. Тая цѣль би трѣбвало най-добре да се схваща въ демократична Франция, обаче ний наблюдаваме тѣмно протявното — отъ 6 години френското общество мѣнае систематически отрича величието въ борбата на единъ народъ, който се стреми да обедини своята прѣсоната челядь и да си подосигори условията за свободно развитие и миренъ прогресъ.

А ето, че сега и най-оторозирания френски вѣстникъ „Humanité“ държи мѣо на другитѣ парижки вѣстници. Не ни остава друго, освѣнъ да отжелаваме това подхлъзване на единъ вѣстникъ, въ който ний бѣхме обвинили да намираме по-вече международна правда и да продължимъ започнатото национално дѣло.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“. Задачитѣ, които си поставя политиката на четворния съюзъ сж прѣдъ всичко насочени къмъ затвърдяване на съюзитѣ отношения. Чрезъ създаването на единъ неразривенъ политическо — стопански съюзъ, държавитѣ отъ съюза трѣбва да се засилатъ, за да могатъ да поосричатъ бѣдашнитѣ планове на противницитѣ. Това обуслова подчинението на дребнитѣ въпроси подъ голѣмитѣ общи жизени интереси на съюза. Изхождайки отъ това гледище, отбѣлитѣ противорѣчия, за изглаждането на които сега се работи, губятъ много отъ своето политическо значение. Къмъ тѣхъ спада прѣди всичко спорния българо-турски пограниченъ въпросъ, за разрѣшението на който Германия се отръмъ, чрезъ единъ безпротастенъ компромисъ. Тя изхожда при това отъ мисълта, че жизенитѣ интереси на България се обуславятъ отъ много по-важни цѣли, отколкото отъ единъ пограниченъ въпросъ. Днесъ България е една национално-обединена държава отъ широки граници на Черно и Егейско-море т а на пътѣ да стане, като членъ на съюза, една важна обединителна връзка съ Азия. Днесъ бѣдашето на България не се опрѣдѣля вече отъ принадлежността на едно незначително парче земя, отъ друга страна свѣтовната война измѣни оцѣно и положението на Турция, като я насочи къмъ нейнитѣ рѣшателни и жизени задачи въ Азия, задъ които гримитѣ и за нейното европейско положение изчезватъ. Опититѣ на Англия да отрече турската държава въ Азия, за да получи тамъ свобода на дѣйствиетъ, оцѣдѣтѣ като не можа да я унищожи въ Европа, посочватъ на мотанокитѣ бѣдащи задачи на Турция: населенитѣ съ мохамедани бръгове на Черно и Каспийско морета, приятелското сътрудничество съ една свободна Персия — това сж бѣдаштитѣ задачи на едно политическо и стопанско възраждане на Турция, задъ които спора за Марица изчезва.

Умоляватъ се г.г. абонатитѣ на в. „Добруджа“ при подновяване на абонамента и промѣна на адреситѣ си, **НЕПРѢВМѢННО** да съобщаватъ и **Ж** на етикетчето, на което сж напечатани адреситѣ нѣмъ.

Отъ Администратцията.

Договора за мира между централния съюзъ и Ромѣния.

(8)

Глава седма, въ два члена обгрѣща грижитѣ за прѣселенцѣтѣ.

Съ чл. 29, лицата принадлежащи на воѣка една отъ договорящитѣ страни, които произхождатъ отъ територията на другата страна, се признава правото да се завърнатъ въ родната си страна въ срокъ отъ 10 години слѣдъ ратификацията на договора. Тѣзи лица по исканieto нѣмъ могатъ да се освободятъ отъ досегашното си поданство, и могатъ свободно да се ошошаватъ, устно или писмено, съ дипломатическитѣ или консулски прѣдставители на тѣхната страна.

На лицата, които пожелаатъ да се изселитъ, воѣка отъ договорящитѣ страни се задѣлжава да нѣмъ откупя недвижимитѣ селски имоти, и то по цѣни, които ще се опрѣдѣлятъ отъ една смѣсена комисия, назначена отъ двете държави, като за основа се взема сѣрдната цѣна на имотитѣ прѣзъ послѣднитѣ петъ години рѣди общоевропейската война. Прѣдседателъ на смѣсената комисия ще се назначи отъ Прѣдседателя на Швейцарския Федераленъ Сѣвѣтъ. Комисията ще се назначи най-късно една година слѣдъ ратификацията на договора, и тя ще опрѣдѣли подробнитѣ условия на авселването и на откупването на имотитѣ.

Сжко така чл. 30 прѣдвѣжда за прѣселенцѣтѣ едно справедливо обезщетение за вредитѣ, които прѣзъ време на войната нѣмъ сж причинени отъ държавата въ която живѣятъ, поради тѣхния произходъ. Сжко така тѣ нѣмъ могатъ да бѣдатъ оцетени по отношение правото върху своите имоти поради това, че искатъ

да упражнятъ правата си за еспроприране. Тѣ иматъ правото да ликвидиратъ своите имоти, като отнесатъ съ себе си оумитѣ, както и другитѣ движими имоти. Дава нѣмъ се и правото да денонсиратъ — при спазване на единъ срокъ отъ една година, своите наемни и ипотекарни договори, безъ съ това да отговарятъ за никакви вреди или загуби прѣдъ наемодавела или кредиторъ. Иматъ това право, слѣдователно, само като наематели или длѣжници, а не като собственици или кредиторъ.

ГЛАВА VIII. АМНИСТИЯТА.

Чл. 31 прѣдвѣжда амнистията на принадлежащитѣ къмъ другата страна.

Воѣка отъ договорящитѣ страни дава пълна амнистия: 1. На всички военноплѣнници на другата страна за извършенитѣ отъ тѣхъ сѣдебно или дисциплинарно наказуеми дѣяния; 2. На всички граждански лица на другата страна, които сж били интернирани, за извършенитѣ отъ тѣхъ дѣяния прѣзъ време на интернирането нѣмъ, и които дѣяния биха били сѣдебно или дисциплинарно наказуеми; 3. На всички поданици на другата страна, за наказуеми дѣяния извършени въ полза на тѣхната страна, и за нарушения на изключителни закони, създадени въ вѣрда на неприятелскитѣ чужденци. Дѣяния извършени слѣдъ ратификацията на договора, не се амнистиратъ.

Съ чл. 32 се постановява амнистирането на собственици поданици: воѣка страна амнистира своитѣ собствени военни чинове и своитѣ граждански интернирани за работата която сж вършили като пленници или като материрирани въ другата страна. Ромѣния дава пълна амнистия на своитѣ поданици за политическото нѣмъ поведение или военно държане вслѣд-

ствие политическитѣ нѣмъ убѣждения, за всичкото време докато е траяла войната.

Смисълъ на амнистията прѣдвѣдена въ чл. 31-32 е, че нови углавни прѣсѣждвания не се повдигатъ; започнатитѣ слѣдствия се прѣкратяватъ и надалѣнитѣ присѣди не се изпълняватъ.

Вънъ отъ това, договорящитѣ страни се задѣлжаватъ, да не допускатъ никакви прѣсѣждвания, въ своята територия, противъ своитѣ поданици, поради сношенията, които сж подържали прѣзъ време на войната, чрезъ реснективнитѣ тѣхни военни власти.

Ако подобни лица пожелаатъ да напуснатъ страната сама или отъ семействата си, не ще нѣмъ се правятъ никаква затруднения.

Принадлежащитѣ къмъ България лица въ Ромѣния, които подпадатъ подъ тѣя разпорѣждения, могатъ да напуснатъ страната съ или безъ семействата си, и то заедно съ войскитѣ или съ българскитѣ окупационни власти.

Военноплѣнници, които се намиратъ подъ арестъ или подъ сѣдебно слѣдствие по отечествена или военна измѣна, умислено убийство, грабежъ, извудана съ сила, умисленъ пожаръ, прѣст. противъ добритѣ нрави, могатъ да се задържатъ подъ арестъ, до тѣхното освобождение, което по възможностъ трѣбва да стане при размѣната на плѣвнитѣ военноплѣнници. България, и по отношение на лица, които се ползватъ съ право на амниция, до сключването на общия миръ, си запазва правото по военни съображения да взема необходимитѣ мѣрки. Никакви лишения отъ права не се допусчатъ за лица, които сж амнистирани и за тѣхитѣ семейства.

(слѣдва).

Изработва се законъ, споредъ който синдикатитъ на сдържт земледълци ще иматъ правото да реквизируютъ нужнитъ имъ земеделчески работници, като приблгватъ до съдълството на военитъ власти.

Споредъ окончателния резултатъ на изборитъ отъ втората колегия отъ 70 депутатски мѣста, правителството печели 67. Отъ опозицията сж избрани Петръ Карпъ, неговия смитъ Григоре Карпъ и Генералъ Авелеску. Кандидатитъ на либералната партия, макаръ и само пѣколцина сж пропаднали. Гласували сж 48% отъ записанитъ въ списъцитъ избиратели. Десетъ отиватъ изборитъ за втората колегия на камарата, въ която гласуватъ само граждани, които плащатъ прѣкъ данъкъ повече отъ двадесетъ лева годишно, или иматъ образователенъ ценъ.

ИЗЪ ЧУЖБИНА.

(Б. Т. Агенция и радиотелеграва).

Причинитъ за арестуването на Серати.

Луѓано. Съгласно една заповѣдъ на военитъ власти, на 29 май сутринта, биде арестуванъ въ Римъ, Директора на в. „Аванти“—Серати. Водителтъ на социалдемократическата партия Моргани, обяснява въ „Епоха“, че причината за арестуването на Серати е речта, която той е държалъ прѣдъ туринския бунтъ, по случай прислѣдството на руската делегация въ Туринъ, въ които рѣчь, той е одобрявалъ руската революция. Когато станаха вълненията въ Туринъ, Серати заедно съ други биде обвиненъ за тия вълнения, повеже той билъ създалъ въ Туринъ едно психологическо настроение, което ускорило народния бунтъ.

По подводната война.

Вена. Като коментира похватъ на германски подводници въ американскитъ крайбрежни води, в. „Най-Фрай-Пресе“ пише, че отъ това, всички атлантически пристанища на Америка сж застрашени. Цѣлата антанта, казва вѣстника, ще чуе съ страхъ за дѣйствиелта на германскитъ подводници, прѣдъ американскитъ пристанища Бостонъ и Филадельфия.

Произхода на хвърленитъ въ Холандия бомби.

Хага. Холандското Вѣншно Министерство съобщава, че бомбитъ, които паднали на 20 май въ Холандска територия, сж отъ английско произхождение.

Демобилизацията на Украинската търговска флота.

Берлинъ. Украинското Флотово Министерство е разпоредило демобилизирането на търговската флота.

Потъналъ Холандски параходъ.

Гауенъ. Отъ Холандия съобщаватъ, че корабтъ „Кьониге Регента“, на пътъ отъ Англия за Холандия, се ударилъ о една мина и потъналъ.

Изъ Бесарабия.

Букурещъ. Прѣмѣтатъ се на около 500 милиона циркулирующитъ въ Бесарабия размени рубли. Бесарабскитъ банки сж опрѣдѣлили тѣхния курсъ по два лей.

Нѣкой отъ ромънскитъ колонисти, наречени вѣторани, на които ромънското правителство следъ 1914 г. сж раздадо въ условна собственост общински и държавни земи въ Добруджа, се опитватъ да продаватъ земитъ си на мѣстното население. Споредъ ромънскитъ закони за поземелната собственостъ въ Добруджа, всички продажби на такива земи се сжитатъ за недействителни. Вѣтранитъ иматъ право да продаватъ земитъ си, следъ тридесетъ години отъ датата, на която сж ги получили. Тъ губятъ войко право на собственостъ и владѣние върху даденитъ имъ земи, ако прѣкъснатъ двѣ години народъ годишнитъ си вноски или се изделитъ отъ селото, въ землището на което се намиратъ земитъ имъ.

Благодарностъ. Управлението на народно-спомогателния фондъ „Добруджа“ счита за овой приятель дѣлгъ да благодари на дамския комитетъ при союзиската добруджанска организация, които дадоха цѣлноти си съдѣйствио въ сполучливото уреждане на току що закрилата добруджанска етнографическа изложба въ Софий. Сжнзи благодарности то отирава и къмъ всички добруджанци и добруджанки, които подариха прѣдмети за изложбата, които по-постигнатитъ резултати надминава всички очаквания.

Готвачка. Диди се опитна готвачка. Справка. Дирекцията основното училище — Бабадагъ.

Къмъ бунурешнитъ ни абонати. За наирѣдъ вѣстника ни въ Букурещъ ще се изпраща чрезъ тамнашната българска поща. Умоляваме нашитъ бунурешки абонати да се явяватъ тамъ, за да сж го получаватъ. Тоя редъ се въвѣжда поради прѣкъитъ, които се праветъ отъ ромънската военна поща въ прѣдаването на вѣстника ни.

Хроника

Цѣната на вълната. Всичката вълна въ Сѣверна Добруджа се иземва за нуждитъ на стюзнитъ армии. Въ зената на германското етавно управление, те се плаща по 3 л. а, въ българската оперативна зона по 10—12 лв. килограма. Продажбата на частни лица е забранена.

Цѣнитъ на реквизиранитъ храни. Въ Сѣверна Добруджа реквизиранитъ храни се изплащатъ по следнитъ цѣни: рѣкъ 35 ст. жито 40 ст., ечемикъ и царевича 30 ст. и фасулъ 80 ст. килограма.

Искатъ само една властъ. Въ канцеларията на Ц. Д. Н. Сѣвѣтъ и въ редакцията ни, всеки денъ се получаватъ отъ разни краища на Добруджа, купища телеграми, писма и заявления, въ които се протестира противъ кондоминиума. Българи, руси, липовани, нѣмци, татари и дори ромъни еднаво се плашатъ отъ него. Здравиятъ народенъ инстинктъ вижда въ многовластието една застрашителна опасностъ за реда, сигурността и спокойствието въ областта. Всички искатъ само една властъ, едно управление и то само Българско.

Изселване на ромънитъ. Въ Тулча и Исакча за сѣдватъ ромънски комисии, които улесняватъ изселването на ромънитъ отъ Добруджа. Рсмънското правителство дава на преселенитъ въ Бесарабия двойно повече земи, отколкото сж притежавали въ Добруджа, добититъ земеделски съчива и прѣдотва за обезвѣждане на нови стопанства.

ДОСТАВЯМЪ ФРАНКО БАБАДАГЪ ИЛИ КОЯ И ДА Е ДРУГА ГАРА ВЪ ЦАРСТВОТО ПЪРВОКАЧЕСТВЕНЪ ПЧЕЛЕНЪ ВОСЪКЪ, IODUM PURUM и Шюрдесенитъ (чанакъ-сарж) за грѣчари. Заплатване до **ИВАНЪ ЖЕКОВЪ** търговецъ—Бабадагъ.

МАРТИРОЛОГЪ НА ИЗБИТИТЪ И ЗАГИНАЛИТЪ ВЪ МОЛДОВА ОТВЛѢЧЕНИ ДОБРУДЖАНЦИ

16.

№ по редъ	Име и прѣзиме на загиналия	Отъ гдѣ е родомъ	Околия	Възраст	Самейно положение	Колко деца има	Занятие	На коя дата презъ 1916 г. е билъ отвлеченъ	Гдѣ е загиналъ
507	Ахмедъ Мола Али	с. Балабанларъ	Балабанлар.	25	Жененъ	3	земледѣлецъ	9/VIII	гр. Сазени
508	Решидъ х. Ибраимъ	"	"	50	"	4	"	"	с. Меурлакъ
509	Мустафа Рафи	"	"	14	"	"	"	"	"
510	Атанаръ Юрдановъ	с. бал. Ени-вѣой	"	3	"	"	"	22/III	с. Никитенъ
511	Добра Тодорова	"	"	4	"	"	"	"	"
512	Стоянъ Юневъ	"	"	62	"	"	"	"	"
513	Стоянъ Димчевъ	"	"	60	"	"	земледѣл.	9/VIII	с. Анежи
514	Вълчо Вратановъ	"	"	36	жененъ	5	"	"	"
515	Стоянъ Станчевъ	"	"	36	"	4	"	"	"
516	Иванъ Юрдановъ	"	"	18	"	"	"	"	"
517	Руфа Ямурловъ	"	"	18	"	"	"	"	гр. Дорохой
518	Саликъ Соланъ Кибанкъ	"	"	55	жененъ	4	"	"	"
519	Зинзелъ Иса Черкезъ	"	"	50	"	2	"	"	"
520	Мустафа Ахмедовъ	"	"	65	"	2	"	"	"
521	Ибраимъ Кязимовъ	"	"	19	"	"	земледѣлецъ	"	"
522	Мохаремъ Мустафовъ	"	"	27	жененъ	3	"	"	"
523	Али Ибраимъ Даниъ	"	"	70	"	1	земледѣлецъ	"	"
524	Юсениъ Асиковъ	"	"	20	"	"	земледѣлецъ	"	"
525	Мустафа Ашиковъ	"	"	60	жененъ	3	"	"	"
526	Юсуфъ Али Фераховъ	"	"	46	"	3	"	"	"
527	Велико Митевъ	с. г. Атнаджа	"	50	"	4	земледѣлецъ	"	с. Анежи
528	Нико Митевъ	"	"	38	"	5	"	"	"
529	Пенчо Христовъ	"	"	17	"	"	"	"	гр. Каралакъ
530	Стоичо Христовъ	"	"	15	"	"	"	"	с. Дажени
531	Павли Вратановъ	"	"	16	"	"	"	"	гр. Дорохой
532	Ради Златевъ	"	"	50	жененъ	6	"	"	"
533	Юмеръ Мехмедовъ	"	"	50	"	4	"	"	"
534	Вансъ Ходжа Мурадъ	с. кара вели-вѣой	"	50	"	1	"	"	гр. Ямъ
535	х. Юсениъ Хасановъ	"	"	65	"	6	"	"	"
536	Исмаилъ Вели Ходжа	"	"	50	"	2	"	"	"

(слѣдва).